

Právě čtete

číslo 7.

VĚTRNÍK

Ročník XXIX.

Čtvrtek 14. října 1999

Program na dnešek

9:00	KPR	spořitelna
9:00	rozborový seminář	malý sál
9:00	DS Polná Ferda mravenec v cizích službách	velký sál
10:45	DS Polná Ferda mravenec v cizích službách	velký sál
11:00	přípravný výbor	
12:00	zasedání poroty	kuřárna
13:00	příjezd DS Křenovice	
13:00	kurz režisérů SČDO	sokolovna
13:30	loučení s DS Radnice	malý sál
14:30	Větrovanka	před divadlem
14:30	vítání DS Křenovice	na MěÚ
15:00	vítání DS Křenovice	před divadlem
15:30	KPR	spořitelna
16:00	Vobskočák Valná hromada	malý sál
19:30	DS Libice n. Cid. Dva muži v šachu	velký sál
21:30	zasedání poroty	kuřárna
21:30	KPR – rozbor představení	půdička
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

SDO v Radnicích uvedl tragi-komedii Isvána Örkényho Kočičí hra.

Autor (1912-1979) napsal původně román, který vyšel v roce 1966 a v podobě dramatické předlohy spatřil světlo světa v roce 1972.

Hra se r o z -běhla zvláště po evropských jevištích a u nás našla odezvu ke konci sedmdesátých let, v období tzv. normalizace. Důvod její popularity byl zejména v tom, že v sobě nesla pečeť politických reálií doby vzniku. Vyhnutí se tomuto úskalí lze počítat za jedno z kladů zhlédnuté inscenace.

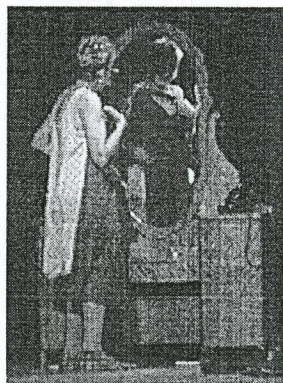
Autor v úvodu své hry píše: "Tato hra má být hrána jako jediná plynulá, souvislá věta. Od začátku do konce není ničím jiným než zrcadlem duševního utrpení a radostí paní Orbánové ..." Poučená režie plně respektuje tento záměr. Přesvědčuje o tom nejen celkovou organizací

hry, ale hlavně výstavbou jednotlivých scén, situací a jejich pointováním. To-muto je

podřízeno i vedení jednotlivých herců. Nemalou měrou k dobrému vyznění inscenace napomáhá dobře řešená simultánní scéna, která umožňuje rychlou změnu hracího prostoru. (Ne však vždy důsledně jsou řešeny vstupy hlavní představitelky do vedlejších hracích ploch. Například jinak do kavárny a jinak k Molnárovi do bytu.)

Tempu představení a jeho délce je podřízeno i provedení škrťů, jejichž celkový rozsah lze odhadnout na přibližně 30 minut. Převažují drobné škrty v dialogích. Za zásadní bych připomněl vypuštění milostných pasáží v dialogu při nečekaném setkání E r ž i k y s Molnárem a následně pak vyličení vzta-hů Molnára a Pavly a obrá-ceně. Do stej-né kategorie patří vypuštění

pasáží v dialogu na dálku Myšky a Gizely, jimiž je charakterizována nejen Myška, ale také chování Eržiky. Nutno konstatovat, že představitelka Myšky Jaroslava Smetáková se i přes tyto škrtky vyrovnala s charakteristikou své postavy velmi dobře.

Jak je v úvodu konstatováno, Kočičí hra je v prvé řadě o Erži Orbánové. Její osud a život je "leitmotivem" hry i předvedené inscenace. Herečka Hana Vildmanová

s proměnou její péče o jiné na potřebu péče o sebe.

Z hereckých výkonů, kromě již výše uvedených, zaujal ukázněný a významově přesný projev paní Blaženy Stupkové v roli Gizely.

Závěrem lze potvrdit slova pana režiséra, že na takový "majstrštyk" je třeba, aby soubor dozrál. A slovo stalo se skutkem.

Dušan Zakopal

P.S. Viděl jsem také odpolední představení a domnívám se, že i přes malý počet diváků bylo toto dobrou průpravou pro úspěšnější večer.

D.Z.

se výborně vyrovnala s tímto náročným partem. Komedialní rovina jejího projevu je zvládnuta s vysokou bravurou. S přihlédnutím k tématu opuštěnosti, osamocení a nepotřebnosti pro jiné se zdá, že poloha osobní tragédie hrdinky, a také s přihlédnutím k žánru tragikomedie, není zvládnuta se stejnou kvalitou. Konflikt Eržiky se světem kolem ní neprodělává onu změnu v kvalitě, která je spojena

Radniční doma a ve Vysokém

rozhovor se starostou Spolku divadelních ochotníků z Radnic Jaroslavem Vyčichlem

Pane Vyčichlo, děkujeme vašemu spolku i přednostovi Okresního úřadu v Rokycanech ing. Jaroslavu Salivarovi a starostovi Radnic Jaroslavu Krchovovi, kteří sem přijeli na dva dny s vámi, že jste nám přivezli alespoň trochu sluníčka.

Když jsme k vám přijeli v roce 1996 s Nashovým Obchodníkem s deštěm, to byla naše druhá účast na vysoké přehlídce, přivezli jsme vám počasí nádherné.

Letos jste u nás potřetí, s Örkényho Kočičí hrou. Vy jste ji režíroval a vlastně jste se podílel i na dvou předchozích úspěšných hrách. Proč jste si vybrali Kočičí hru?

Téma nás lákalo svou lidskostí a živočišností už dávno, ale po hře jsme sáhli až po dlouhých letech váhání. Nastudovat tuto hru je složitě, ale my se vždy snažíme dělat náročnou dramaturgii. Myslíme si, že tento typ dramaturgie má šanci vyvažovat i to, co nabízí televize.

Jak starý je váš spolek?

Příští rok oslaví 150 let své

prokazatelně nepřetržité činnosti. Ale ochotnické divadlo se v Radnicích hrálo zřejmě již koncem 18. nebo začátkem 19. století.

Viděla jsem, že jste celý den pracoval. Užijete si to tady u nás?

Určitě, od večera po představení až do neděle. Projedeme okolí, je krásné. Trochu fotografuji, už jsem si stačil udělat pár obrázků stromů ve vašem krásném parku za Krakonošem a kolem nemocnice. Ve Vysokém jsem už pošesté nebo posedmé, vždy jsem tu pobýval na podzim o přehlídkách.

Proč se sem vracíte?

Protože tu pokaždé najdu partu stejně nadšených šilenců a přece jenom větší kopce než jsou u nás v Podbrdí.

Děkuji za rozhovor. al

Není nad obrázek

Čerti pospíchající na divadelní představení, které jsme otiskli na titulní straně Větrníku č. 5, vyšli z dílny Dušana Grombiříka, tajemníka Sdružení výtvarných umělců v Hodoníně. Obrázků má tolik, že z nich zanedlouho bude celá pěkná knížka. Nějaké ještě určitě zveřejníme, máme k tomu svolení.

Mezi koníčky pana Grombiříka, mj. horníka, který 40 let pracoval v báňském průmyslu na jižní Moravě, bývalého ředitele domu

*No, co to je, Mindo? Žádný kočičí hrátky, žádní kocouři!!
Hajdy domů, ke koťatům.*

kultury v Hodoníně a bývalého starosty téhož města, patří divadlo. V roce 1957 se se souborem dostal až na Hronov. Už několik let, podobně jako do Vysokého, tam jezdí i coby divák. Poté co odešel do důchodu, začal se ochotnickému divadlu věnovat opět aktivně. Je hercem, režisérem, scénografem a upravovatelem. Na jaře začal připravovat s dospělými herci pohádkový muzikál.

Omluvenka

Podařilo se nám zachytit omluvenku pana Dušana Grombiříka, ve které vysvětloval svoji nepřítomnost na Jiráskově Hronově. Z dopisu Ášovi vyjímáme:

Jednoho voňavého rosného rána, kdy boží tvorečkové začali propěvovat, bzoukat a kokrhat, kdy první sluneční paprsky na přízemním biotopu vykouzly diadém jiskřivých

perel a údolí na slovenské straně Bílých Karpat se mátožně probouzelo do teplé noci, jsem se, coby správný chalupář, vydal trávu kosit. Byla to pohoda ranního tělocviku i vzpomínka mých jinookých zemědělských návyků. Údolím občas zazvonil

zvuk brousku cizelující ostrou čepel kosiska. Z trávy se občas vyrojily houfy vyrušených okřídlelců, zjevně nervózních... Pak přiletěla střela a uprostřed mého čela, našla si mrcha cíl. Přímo mezi voči mne nějaký ten entomologický blbec zcela bezostyšně bodnul. Po chvíli jsem se začal potit, počal se mi krátit dech, zatočila se mi hlava a já se sesul svou metrákovou hmotností do měkké trávy. Na neštěstí kolenem levé nohy na brilantně nabroušené ostří z rukou mně vypadnuvší kosy. Byl to shock anaphylaktikus, jak jsem se později dozvěděl z lékařské zprávy. A přetátá šlacha pod kolenem. Nevykrvácel jsem, neboť jsem v době nálezu mého těla v trávě kýmsi přivolanými lékaři mal tlak 50/40. Naozaj to mohla být tisícročná včela. Člověk nikdy nevie...

A pak ho neomluvte!

PeHe

Čtvrteční

*Včera jsem se rozpovídal,
dneska budu krátký,
abych příliš nezakecal
divadelní svátky.*

*Vždycky večer, než jdem spinkat,
do divadla chodíme,
na to jak to druzí dělaj,
desně rádi hledíme.*

*Pak je o čem přemýšleti,
tak musíme posedět,
a že vypráhlo vždy máme
do sklenky též pohledět.*

*Rozeberem představení
do poslední tečičky,
protože je teček hodně,
jsou i mnohé skleničky.*

*Takže ráno, když jdem spinkat,
máme jasno v umění,
ale v hlavě dík "diskusím"
máme menší zatmění.*

*Když pak ráno k jedenácté
uháníme k snídani,
těšíme se na divadlo,
loučení a vítání.*

Potom večer, když jdem spinkat...

jh

Návštěva u pána Krkonoš

Pán našich hor, přebývající
přechodně v budově vysokého di-
vadla, měl včera milou návštěvu -
přišla se za ním podívat skupinka
dětí z vysoké mateřské školy.
Malí mu zazpívali, přednesli bás-
ničky a přinesli i dárky. Vyrobili
pro něho sovu ze šišky a vymalo-

vali obrázky, na kterých byla jeho
postava. Také mu zkontrolovali
plášť, zda ho má pořádně nazdo-
bený. Krakonoš, který se líbil i
paní ředitelce a paním učitel-
kám, děti odměnil sladkými
drobnostmi. Prckové mi prozradili,
že se na něho těšili, nebáli se, bu-
dou se držet jeho rad ohledně cho-
vání a také lyžování a za rok zase
přijdou. al

Pozdravení

Předsedkyně přípravného výboru Svatava Hejralová včera po budově Krakonoše roznášela hmatatelný důkaz o tom, že paní Maruška Kyselová z Chrudimi to se svými sladkými pozdravy myslí vážně. Byly velmi chutné, téměř vánoční.

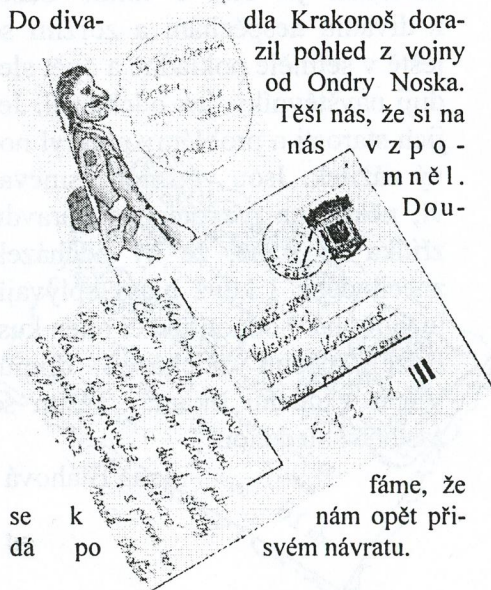
al

Spolek Techniků Divadla Krakonoš Ztráty a nálezy:

Včera se pro změnu našla dětská čepička, o kterou se nikdo nehlásí. Zatím je v divácké šatně.

Do diva-

dla Krakonoš dorazil pohled z vojny od Ondry Noska. Těší nás, že si na nás v z p o - m n ě l. Dou-

se k po

fáme, že nám opět přisvém návratu.

Anketa

Včerejší Kočičí hru v podání radnických ochotníků ohodnotilo odpoledne 28 diváků, večer 67 diváků. První skupina jim odevzdala 246 hlasů, druhá 621 hlasů.

Náš kvíz

Je to až k nevíře, ale kde je ten náš soutěživý lid? Zatím se k nám nedostala ani jediná odpověď. My si snad budeme muset tu cenu rozdělit mezi sebe!

red

Hospoda na půdě vzkazuje:

dnes si u nás musíte dát

- oběd: vývar s hráškem a rýží vepřové na paprice, knedlík
- večeře: bramborový guláš

Snaha Ing. Josefa Hejrala, hostese slečny Přehlídky, dopídit se její konečné přesné vážnosti je neutuchající. Poslední vážný údaj ze středečního večera je 7,228 tuny, čímž jsme překročili i ty nejmělejší odhady. Podle jaké metodické příručky pan inženýr postupuje, není známo.

Kdo je to?

V letošním jubilejním divadelním Větrníku se objevila „nova“ se zkratkou al. Kdo to je, ptali se mnozí, to jméno neznáme. Je tedy třeba ji představit.

Je to paní menší postavy, černovláska mladistvého zjevu, ani nevypadá na to, že je maminkou dvou dítek školou povinných. Je absolutně žurnalistiky. Pozdraví vás, usměje se a klidně vám položí otázky „na tělo“ a vy ani netušíte, že svýma jiskrnýma tmavýma očima vás má za chvíli přečtené. Je naprosto přirozená a milá. Čtenáři městského časopisu ji už znají pod celým jménem Alice Sládková.

Přistoupila na výzvu přípravného výboru KDP, aby se ujala redakce divadelního časopisu. Není to pro ni jednoduché, být denně v Krakonoši dlouho přes půlnoc, ale při setkání s ní pochopíte, že tu práci dělá ráda, že jí přináší radost a my jí i sobě přejeme, aby zůstala dlouho „stálíci“.

Ludmila Hnyková

Naše pokladní

Hned první den přehlídky jsem byla zaskočena otázkou, jak dlouho prodávám vstupenky do divadla. Přes dvacet let. Ani přesně nepamatuji. Jednoho dne mi dlouholetá

pokladní divadla paní Štočková předala seznam stálých návštěvníků divadla a dřevěný kufřík. Tak jsem zaujala místo na její židli v pokladně. Mám ráda lidi, proto s oblibou pozoruji, jak přicházejí do divadla. V jejich tvářích je mnohdy vidět únava. Nebo je snad trápí jejich problémy či samota? Náhle potkají někoho známého, tváře se rozjasní a rozvine se debata. O čem? Třeba jen o počasí – venku prší, ale jim je dobře. Svítí-li slunce, zůstává z té záře také něco v nich.

A již přichází k pokladně. „Máte vstupenku někam dopředu?“ Chtěla bych všem vyhovět, ale někdy musím říci: „Ani dozadu!“ a s úsměvem jsem nucena nabídnout lístek alespoň ke stání a pro povzbuzení jít stát s nimi. Často z divadla nespěchám a zdržím se ještě v setmělé pokladně a opět sleduji návštěvníky, jak odcházejí. Jejich starosti a problémy překryl nový zážitek. Jsou většinou usměvaví, někdy na rozpacích a opravdu zřídka se stane, že by odcházeli znechucení. I když hlasy splývají, je vidět jak hodnotí ten či onen kus. Beze spěchu odcházejí domů. Všem v duchu říkám: Teším se zase na shledanou!”

Jana Bláhová

Poděkování

Chci jen několika slovy poděkovat všem maminkám, babičkám i tatínkům za to, že denně před třetí hodinou přivedou svoje děti, které jsou členy souboru Vrabčáci a vítá-

jí přijíždějící soubory před divadelní budovou. Snad si nepohněvám Vysocké, když zvláště poděkuji těm přespolním. Děkuji i vám, moje milé děti, že jste se nezalekly ani špatného počasí a vždy jste přišly. V roce 1986 jsme tu tancovali poprvé. Dnes ti první „Vrabčáci“ již plní na přehlídce docela jiné funkce. Nejen že s námi hrají divadlo, ale vaří, dělají hostesky a vypomáhají i v hasičské zbrojnici, tedy samozřejmě za hasiče. Bože, jak ten čas letí.

Slávka Hubačíková

Zeptali jsme se vás

(Veronika Havelková)

Pondělí – DS Krakonoš Dalskabáty, hříšná ves

Půjdete o této přehlídce na nějaké jiné představení?

Eliška ze Sadské: My jsme tady do středy, takže půjdu i na Lucernu a Kočičí hru.

Co se vám na tomto představení nejvíce líbí?

Nejvíce se mi líbí herečka, která hraje Plajznerku.

Zeptali jsme se vás

(Ondra Schmoranz)

Úterý – večerní představení DS Jana Honsy Karolinka Lucerna

Před představením (herci)

Jak se vám ve Vysokém líbí?

Nám se vždycky líbí ve Vysokém.

Pokolikáté už tu hrajete?

Myslím že už pošestnácté.

Jak se vám ve Vysokém líbí?

Velmi se nám tu u vás líbí.

Po kolikáté už tu hrajete?

Já osobně potřetí, ale moji kolegové už pošestnácté.

(diváci)

Proč jste si vybral právě toto představení?

Lucernu jsem viděl poprvé, když mi bylo šest let a byl jsem okouzlen; zamiloval jsem se do Haničky a nenáviděl jsem mlynáře, že patří jemu. Dnes se jdu podívat na to znovu, abych si uvědomil, jestli nebudu mít radši mlynáře než Haničku.

Děkuji.

Přestávka (diváci)

Jak se vám líbila první polovina představení?

Jsem rozpačitá, já jsem takovej odolnej typ diváka. Asi to tak má být.

Po představení (diváci)

Jak se vám líbilo dnešní představení?

Líbilo. Nejlepší byla Klásková. Bylo to moc pěkný.

Děkuji.

Jak se vám líbilo dnešní představení?

Skvělý. Bylo to něco nádherného a škoda že takových představení není víc.

...

Proč jste přijela právě do tohoto divadla?

Je to tradice, už sem jezdíme hodně let. Kolik, to si zrovna teď nevzpomenu, je tu takové domácí prostředí.

Myslíte, že sem přijedete i příští rok?

Přijedu, přijedu určitě.

Jak se vám líbí atmosféra a lidé v divadle?

Jo, líbí se mi tu, atmosféra je bezvadná.

Jak se vám líbilo představení?

Jsem moc nadšený. Je to moc hezký. Moc. Zítra přijdu zase.

Zeptali jsme se vás

(Eva Večerníková)

Středa odpoledne – DS Radnice
Kočičí hra

Líbí se Vám hra, kterou jste zhlédla?

Jiřina z Děčína: To se nedá jednoznačně říct, protože je to hra trošku složitá na to říci jenom líbí, nelíbí, ale zaujala mě a líbí se mi hrozně herecká práce na téhle složité hře.

Který herec se vám líbil a který nelíbil?

Tak hlavní představitelka se mi velmi líbila a ten mužský představitel není přesvědčivý.

A líbí se vám provedení této hry?

Líbí.

Zeptali jsme se vás

(Ondra Vaverka)

Večerní představení SDO Radnice
Kočičí hra

Jak se vám líbila první polovina představení?

Velice se mi líbila a obdivuji představitelku hlavní role pro její velice náročný text a velice dobrý herecký výkon.

Odkud jste sem přijeli?

Já jsem z Kozlovic, okres Frýdek-Místek, loni jsme tady byli s Paní Savegeovou, kde jsem dostal cenu za herecký výkon.

...

Jak se vám líbila první polovina představení?

Velmi se nám líbila. Uznáváme vynikající výkon hlavní představitelky. To je nenaučitelné a je to nádhera.

Jste zdejší?

Ne, my jsme z Beskyd, Kozlovice, okres Frýdek-Místek.

Jak se vám u nás ve Vysokém líbí?

Velmi, je tu nádherně, Krkonoše jsou moc pěkné i lidé jsou tady velmi milí a okolí krásné, všechno je tady moc pěkné a ty jsi šikovný.

...

Jak se vám líbilo dnešní představení?

Moc se mi líbilo, opravdu moc, jsem nadšena.

Odkud jste?

Jsem z divadelního souboru J.K. Tyla z Josefova Dolu.

Zeptali jsme se vás

(Ondřej Schmoranz)

Večerní představení SDO Radnice
Kočičí hra

Jak se vám líbila první polovina představení a jak se vám líbí tedy v divadle?

My jsme přijeli ze severní Moravy z Kozlovic, to je taková vesnička u Ostravy. Jsme tu už podruhé. A divadlo se nám moc líbilo. Máte novou oponu, ne?

Nová ne, ale čistá ano.

No, k té hře. No, tak ta první polovina byla taková zdlouhavá, ale ke konci to už bylo lepší. Těším se na tu druhou polovinu.

...

Jak se vám to tu líbí?

Líbí, no my jsme přijeli teprve

dneska. Už jsme byli na třech představeních, každý rok sem jezdíme.

...

Jak se vám líbilo představení a odkud jste?

To víš, že jo, co by se mi nelíbilo, bylo to pěkný. Jsme tady kousek odtud z Roprachtic.

...

Jak se vám líbilo představení?

Divadlo se nám líbilo, jsme tady už popáté a jistě zase rádi přijedeme.

...

Jak se vám líbilo obecnstvo? A celkově divadlo?

Tak v Krakonoši se mi líbí moc a obecnstvo je báječný.

Včera mohli návštěvníci KDP zhlédnout zcela mimořádné a kolektivní vítání dalšího souboru

Kurz praktické režie

rozhovor s lektorkou KPR režie Kateřinou Fixovou, dramaturgyní Městského divadla v Mostě, a lektorkou dramatické výchovy Mgr. Marií Poesovou

Paní Fixová, na letošní přehlídce jste zahájili druhý cyklus kurzu. Jak hodnotíte ten první a kdo vůbec přišel s nápadem začít s výukou?

Šlo o to, jak zprostředkovat režisérům co nejvíce informací o divadle. Tato problematika je rozsáhlá, takže postupně se zvali lektoři k jednotlivým disciplínám, přičemž frekventanti se scházeli dvakrát do roka po dobu pěti let. Strávili vždy týden v Hronově a týden ve Vysokém. Minulý kurz byl nad očekávání úspěšný. Završila ho jednotlivá absolventská a jedno společné představení.

Co bude naplní druhého běhu?

Po zkušenostech získaných během prvního cyklu se ten druhý zkoncipoval na tři a půl roku. Ve Vysokém teď proběhl seminář dramatické výchovy, který vedla Marie Poesová, já dělám úvod do dramaturgie a profesor Císař seznámí frekventanty s dějinami divadla v kostce. V dalších letech je pak čeká výstavba dramaturgického - režijní koncepce, práce s her-

cem, režírování v různých žánrech a stylech, úvod k loutkoherectví a mimoverbální komunikaci atd.

Byl o letos zahájený kurz zájem?

Za těch pět let se informace o KPR rozšířily, takže zájem byl dost velký.

Jak se cítíte ve Vysokém?

Hlavně pracuji, nemám příliš volného času. Samozřejmě navštěvujeme všechna představení a večer to, co jsme se naučili u stolu, rozebíráme na konkrétních příkladech z jeviště. Jsem jakousi třídní kurzu. Do Vysokého jezdím jako domů, už mě tu snad nemůže překvapit ani to špatné počasí.

Paní Poesová, v čem spočívá práce lektorky dramatické výchovy?

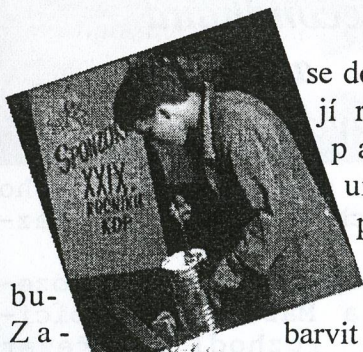
To, co dělám, zdánlivě nesouvisí s výukou a prací režiséra. Zaměřuji se na rozvoj a stmelení kolektivu. Snažím se otevřít cesty a ukázat možnosti, jak se k sobě přiblížit a navázat kontakt, aby pak samotná práce byla jednodušší. To se pak dá využít například i při zakládání souboru.

Jaký je váš vztah k Vysokému?

Asi čtyřikrát nebo pětkrát jsem byla na Krakonošově divadelním podzimu jako divák. Nikdy mě však nenapadlo, že se tu jednou ocitnu v takovéto roli.

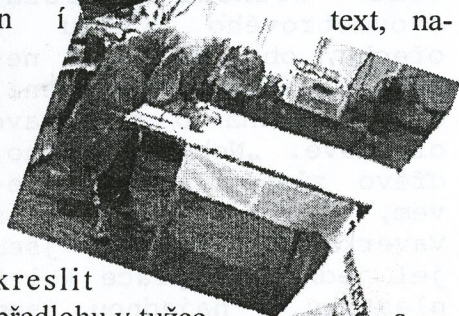
Děkuji.

al

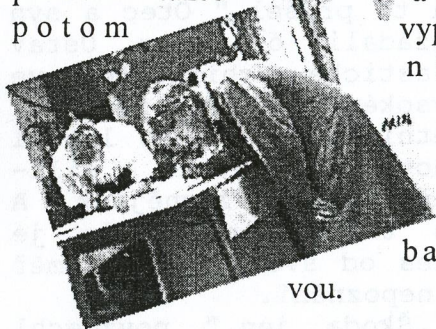

bu-
Za-
n í

Takhle
se doděláva-
jí reklamní
p a n e l y
umístěné
před di-
vadelní
dovou.
barvit původ-
text, na-

kreslit
předlohu v tužce
p o t o m

a
vypl-
n i t

bar-
vou.

Naši sponzoři

Eprona, a.s., předseda před-
stavenstva a ředitel ing. Bedřich
Kotek

*Pane řediteli, co motivovalo
elektrotechnickou firmu vyrábějící
usměrňovače, nabíječe a roz-
vaděče, mimochodem jednu z
mála s tímto zaměřením, aby*

*podporovala akci, jakou je ná-
rodní přehlídka venkovských diva-
delních souborů?*

Přehlídka má tradici stejně ja-
ko naše firma, která byla založená
před více než padesáti lety a nikdy
nepřerušila činnost. My ctíme tra-
dici, protože mj. vypovídá něco o
kvalitě. Z tohoto hlediska prostě
máme mnoho společného. Je to
jedna z největších kulturních akcí
v regionu a mí kolegové i já jsme
se osobně přesvědčili o tom, že
Krakonošův divadelní podzim má
úroveň.

*Jak se vám líbilo úterní před-
stavení souboru z Karolinky?*

Lucernu jsem viděl už něko-
likrát v různém zpracování a mu-
sím říct, že se mi velmi líbila i v
podání Karolinských stejně jako
mé dceři, která ji viděla poprvé.

*Přijedete sem ještě letos o
přehlídce?*

Nevím, jestli to bude z časo-
vých důvodů možné, protože byd-
lím v Nové Pace. Ale určitě se
objeví zástupce firmy na sobot-
ním slavnostním vyhodnocení.

*Zůstanete jako firma přehlíd-
ce věrni?*

Jestli se nám bude dobře da-
řit, tak ano. Ve Vysokém a vůbec
v Krakonoši se nám líbí, jednou
dvakrát do roka tu pořádáme i
školení.

Děkuji za rozhovor. al

Člověk ? Ne, robot !

Zdá se vám, milí přátelé, že Krakonoš při svých projevech na balkoně divadla používá stále stejnou řeč, stejné pohyby, dokonce i stejnou mimiku ? Ano, máte pravdu, pod maskou Krakonoše se neskrývá člověk, ale robot .

Ten nápad se vylíhnul v hlavách otce a syna Janů Vaverkových, neocenitelných techniků domácího souboru. „Bylo to někdy na jaře“, vzpomíná Jan Vaverka st., „potkal jsem našeho kamaráda a Krakonoše Čestmíra Bláhu a ten se mi svěřil, že letos bude na přehlídce chybět, že odjíždí na půl roku do Německa jako au pair. A tak jsme si řekli, že než někoho zase zaučovat, zkusíme to jinak, moderně, vědecky.“ Umělého Krakonoše, který byl pojmenován po svém živém předchůdci Čestě, se původně rozhodli celého poskládat ze dřeva. „Chtěli jsme do dřevěného těla zavést počítač a pohyblivou kovovou kostru,“ vysvětluje Jan Vaverka st. Jeho syn Jan záhy úspěšně navázal spolupráci se slavným českým řezbářem, někdejším vítězem meziná-

Secondhand aneb Zprávy z druhé ruky

rodní soutěže O lipového Pinocchia, Vojtěchem Mázdrou.

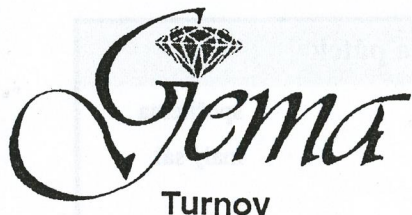
I když se projekt rozeběhl a Mázdra se ambiciózně rozhodl vyřezat dvoumetrového Čestů z ořechu, oba Vaverkové nebyli stále přesvědčeni, že se jedná o to pravé ořechové. „Nebylo to ono, dřevo zůstane jenom dřevem,“ svěřil se nám Jan Vaverka ml. „A pak jsem jel jednou do práce kolem plastiky a najednou jsem na to přišel.“ Otec a syn požádali o pomoc Ústav plastické chirurgie ve Vysokém a během několika letních týdnů jeho lékaři zhotovili z vosku a silikonu Čestův zevnějšek. A to tak dokonale, že je dnes od svého vzoru téměř k nepoznání.

„Škoda jen,“ povzdechl si na konec našeho povídání Jan Vaverka st., „že není taková zima. Čestovi by se ještě mohlo kouřit z pusy.“

PS: A že se vám zdá, že občas Čestů potkáte ? Jistě, jednoúčelový robot by se podle Vaverků nevyplatil.

Mgr. Zojko Machán

Sponzoři XXX. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

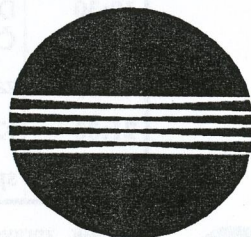
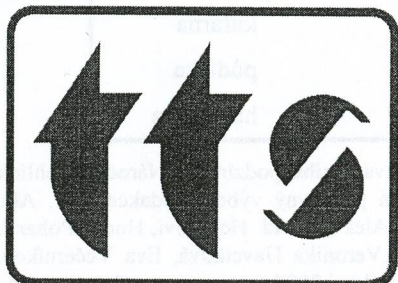

KOMERČNÍ
BANKA a.s.

ŽELEZÁŘSTVÍ *skoly*
domácí potřeby - elektro

PNPRESS a.s.

MINOLTA

***Život je fantastický!
Nepřetržitý řetěz
překvapivých
zázraků.***

***I. Örkény
Kočíčí hra***

Program na pátek		
9:00	KPR	spořitelna
9:00	rozborový seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	
12:47	seminář KR – vystoupení k 30. výročí přehlídky	Muzeum u výstavy
13:00	příjezd DS Ořechov	
13:00	kurz režisérů SČDO	sokolovna
13:30	loučení s DS Polná, Libice	malý sál
14:30	Větrovanka	před divadlem
14:30	vítání DS Ořechov	na MěÚ
15:00	vítání DS Ořechov	před divadlem
15:30	KPR	spořitelna
16:00	DS Křenovice Černošský pán Bůh a páni Izraelité	velký sál
19:30	DS Křenovice Černošský pán Bůh a páni Izraelité	velký sál
21:00	zasedání poroty	kuřárna
21:00	KPR – rozbor představení	půdička
22:00	společenský večer	hasičovna

